AĞIZ VE DİŞ TEMİZLİĞİ

Artık vakit tamamdı. Yolculuk emareleri iyice belirmişti. Resûlullah (sav) mübarek başını sevgili eşi Hz. Âişe'nin göğsüne yaslamış, Rabbine kavuşmayı bekliyordu. Bu sırada huzura, Hz. Âişe'nin kardeşi Abdurrahman girdi. Elindeki misvak Resûlullah'ın dikkatini çekmişti. Eşini çok iyi tanıyan Hz. Âişe, onun misvakı almak istediğini anlamıştı. "Onu senin için alayım mı?" diye sordu. Resûl-i Ekrem, "Evet." dercesine başını salladı. Hz. Âişe kardeşinden misvakı aldı ve onu Âlemlerin Efendisi'ne vermek istedi.

Ancak Allah Resûlü'nün misvakın ucunu yumuşatacak kadar dahi gücü yoktu. Bu sefer Âişe, "Onu senin için (ıslatıp) yumuşatayım mı?" diye sordu. Allah Resûlü'nün mübarek başları yine hareket etti. "Evet." diyordu.[1] Belli ki artık dil sükûta başlamış, gözler konuşuyordu. Maksat anlaşılmıştı. Hz. Âişe hemen misvakın ucunu kesti, ezip yumuşattı ve onu Resûlullah'a uzattı.[2] Allah Resûlü misvakı aldı ve onu ağzında gezdirdi. Ebedî âleme giderken bile dişlerini temizliyordu. Bir taraftan da,

لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ ، إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكَرَاتٍ

"Lâ ilâhe illâllâh! Gerçekten de ölümün sıkıntıları var." diyordu.[1]

Bütün hayatı boyunca ashâbına temizliğin önemini vurgulamıştı Hz. Peygamber. Hayatının son anlarında da ümmetine temizliği öğütlüyordu. Özellikle de ağız ve diş temizliğini.

Temizlik, kişinin maddî ve mânevî kirlerden arınması, iç ve dış dünyasının temiz olması anlamlarına gelir. Temizliğe oldukça önem veren ve elbisemizden çevremize kadar her şeyi temiz tutmamızı isteyen dinimizde, temizlik bir kısım ibadetlerin şartı olduğu gibi sağlıklı yaşamın da olmazsa olmazlarındandır. İnsan fıtratında bulunan temiz olma isteği aynı zamanda kişinin kendisine, diğer insanlara ve Rabbine karşı saygısını gösterir.

Ağız ve diş temizliği de insanın fıtratına uygun olan bu temiz olma isteğinin bir parçasıdır. Hz. Peygamber diş temizliğinin fıtrattan olduğunu bildirmiş[4] ve şöyle buyurmuştur:

أَرْبَعٌ مِنْ سُنَنِ الْمُرْسَلِينَ اَلْحَيَاءُ وَالتَّعَطُّرُ وَالسِّوَاكُ وَالنِّكَاحُ

---

[1] 4449 Buhârî, Meğâzî, 84.

“Dört şey peygamberlerin sünnetlerindendir: Utanma duygusu, güzel koku sürünmek, misvak kullanmak ve evlenmek.”[2]

“Bir şeyi ovalamak” anlamına gelen “sivâk” kelimesinden türeyen “misvak”, erâk isimli ağacın dallarından elde edilen ve ağız temizliği için kullanılan aletin ismidir. Hadislerde “sivâk” ve “misvak” kelimeleri genellikle aynı anlamda kullanılmaktadır.

Günümüzde diş çürüklerinin birçok hastalığın sebebi olduğuna dair tıbbî değerlendirmeler dikkate alındığında diş bakımının insan sağlığı açısından önemi açıktır. Tıbbî veriler hastalıkların birçoğunun ağzımızla doğrudan ilgili olduğu gerçeğini ortaya koymuştur. Bu nedenle tedaviye ağızdan başlanması gerektiği sıkça ifade edilmektedir.

Ağız ve diş bakımı, insanın kişisel sağlığı açısından önemlidir. Allah Resûlü'nün sağlıkla ilgili tavsiyelerinin çoğu bugün koruyucu hekimlik denen hastalığı engelleyici tedbirlerin alınmasına yöneliktir. Ağız bakımı ile ilgili tavsiyeleri de bu yöndedir.

İnsanoğlunun, hastalık gelmeden önce sağlığının değerini bilmesi gerektiğine işaret eden Hz. Peygamber,[6] ağız ve diş temizliği konusundaki titizliği ile Müslümanlara örnek olmuştur. Bazı sahâbîler, özellikle oruçluyken Peygamber Efendimizin günde kaç defa dişlerini misvakladığını sayamadıklarını söylemişlerdir.[7] Allah Resûlü gün içerisinde birçok kez diş bakımı yapar, bu konudaki hassasiyetini

أَكْثَرْتُ عَلَيْكُمْ فِى السِّوَاكِ

“Diş temizliği konusunda size çok telkinde bulunduğumu (biliyorsunuz)!”[3] şeklinde dile getirirdi.

Ashâb-ı kirâmın beyanlarına göre, Peygamber Efendimiz dişlerini temizlemek üzere geceleyin birkaç kez misvaklardı.[9] Gece teheccüd namazı kılmak için her kalkışında namazdan önce mutlaka misvak kullanırdı.[10] Müminlerin annesi Hz. Âişe'nin anlattığına göre, “Hz. Peygamber'in (sav) abdest suyu ve misvakı yatmadan önce (hazırlanıp belli bir yere) konurdu. Gece kalkınca önce tuvalet ihtiyacını giderir sonra da dişlerini temizlerdi.”[11]

İbn Abbâs da “Resûlullah'ın (sav) geceleyin ikişer rekât namaz kıldığını, her iki rekâttan sonra ağız ve diş temizliği yaptığını” belirtiyordu.[12] Peygamber Efendimiz

---

[2] 1080 Tirmizî, Nikâh, 1;
[3] 6 Nesâî, Tahâret, 6;

sadece gece uykusundan kalktığında değil, gündüz uykusunun ardından da mutlaka abdestten önce dişlerini temizlerdi.[13]

Ağız ve diş bakımının kişisel yararları yanında toplumu ilgilendiren bir başka boyutu da vardır. Şöyle ki mümin kendisi ile ünsiyet kurulabilen yani dostluk geliştirilebilen kişidir.[14] Kendisiyle barışık olan müminin, Rabbi ile arasındaki ilişki nasıl pak ve nezih ise, insanlarla ilişkileri de yakın ve samimi olmalıdır. Bunu sağlamak için mümin, görünüşüne ve temizliğine dikkat etmesi gerekir. Ağız kokusu ve bakımsız dişlerin hoş olmayan görüntüsü insanları rahatsız eder. Bu durum, özellikle ailede birbirleriyle sıkı ilişki içerisinde bulunan fertlerin arasındaki ünsiyeti zedeleyici bir etki yapmaktadır.

Allah Resûlü ağız ve diş temizliği konusunda gösterdiği titizlikle, hayatın büyük bir bölümünü birlikte geçirdiği eşlerine karşı nezaketi elden bırakmazdı. Şureyh b. Hâni şöyle anlatmıştı: “Âişe'ye, 'Peygamber (sav) evine girdiği vakit ilk önce ne yapardı?' diye sordum. 'Misvak kullanırdı.' dedi.”[15]Onun evine gelenler bu durumu müşahede edebiliyordu. Ebû Musa el-Eş'arî, “Bize bir binit temin etmesi için Resûlullah'ın yanına gittik. Onu, dilinin üstünü misvak ile temizlerken gördüm.” demişti.[16]

Aile içerisinde sağlanan bu ünsiyet toplumun diğer bütün birimlerine de taşınmalıdır. Allah Resûlü,

مَا بَالُكُمْ تَأْتُونِي قُلْحًا لَا تَسَوَّكُونَ

“Size ne oluyor da benim yanıma dişleriniz sararmış bir hâlde misvak kullanmadan geliyorsunuz?”[4] sözleriyle Müslüman kişinin görünüşüyle ve temizliği ile kendisine dikkat etmesi gerektiğini söyler.

Böylece genel temizliğin bir parçası olan ağız ve diş temizliğinin toplum içine çıkılırken uyulması gereken önemli bir kural olduğunu hatırlatır. Örneğin cuma namazı gibi insanların toplu hâlde ifa ettiği ibadetlere giderken ağız ve diş temizliğine dikkat edilmelidir.

Nitekim Resûlullah (sav) bir cuma günü hutbeden cemaate şöyle hitap etmiştir:

يَا مَعْشَرَ الْمُسْلِمِينَ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ جَعَلَهُ اللَّهُ عِيدًا فَاغْتَسِلُوا وَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ طِيبٌ فَلاَ يَضُرُّهُ أَنْ يَمَسَّ مِنْهُ وَعَلَيْكُمْ بِالسِّوَاكِ

[4] 15741 İbn Hanbel, III, 444.

“Ey Müslüman topluluğu! Bu, Allah'ın bayram kıldığı bir gündür. O hâlde gusledin. Yanında koku olan kimsenin onu sürünmesinde sakınca yoktur. Misvak kullanın.”[5] Bir başka sefer Resûlullah'ın (sav) huzuruna ihtiyaç sahibi iki kişi gelmiş, bunlardan birisi Allah Resûlü'ne durumlarını arz etmek için konuşmaya başlamıştı. Ancak konuşan şahsın ağzı kokuyordu. Peygamberimiz, konuşan kişinin ağzından kötü koku gelince ona, *“Misvak kullanmıyor musun?”* sorusunu yöneltmişti.[19]

Resûlullah (sav), ashâbına ağız ve diş temizliği alışkanlığını kazandırmak için elinden geleni yapıyordu. Onun uyarı ve tavsiyeleri sonuç vermişti. Ashâb-ı güzîn de aynı hassasiyeti göstererek Resûlullah'ı örnek aldılar. Cüheyneli sahâbî Zeyd b. Hâlid, misvakını kâtiplerin kulaklarına kalem koydukları gibi koyarak namaza katılırdı. Namaza başlamadan misvakını kullanır, sonra onu yerine koyar ve namaza dururdu.[20]

Hz. Ali de şu tavsiyede bulunurdu:

إِنَّ أَفْوَاهَكُمْ طُرُقٌ لِلْقُرْآنِ فَطَيِّبُوهَا بِالسِّوَاكِ.

“Ağızlarınız Kur'an'ın yollarıdır. Onun için misvak kullanın.”[6]

Misvak ile amaçlanan sadece diş temizliği olsa, Peygamber Efendimiz iki üç defa ile yetinebilirdi. Ama onun,

لَوْلاَ أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِى لأَمَرْتُهُمْ بِالسِّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلاَةٍ

“Ümmetime sıkıntı verecek olmasaydım, onlara her namaz vaktinde misvak kullanmalarını emrederdim.”[7] sözü, ağız temizliğinin Yüce Allah'a ibadetle bütünleşen mânevî yönüne dikkat çekmekteydi.

Namaz kılarken Allah'ın huzurunda olmanın, O'na yalvarıp yakarmanın, O'nun kelâmını okumanın gereği olan hürmet ve muhabbet, ağız temizliğini zorunlu kılmaktaydı. Belli ki Resûlullah (sav) Rabbinin huzuruna tertemiz çıkmak için elinden geleni yapıyordu.

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

“...Şüphesiz Allah çok tevbe edenleri sever, çok temizlenenleri sever.”[8] âyet-i kerimesinde de işaret edildiği üzere Rabbinin rızasını kazanmak için her huzura çıkışında ağız temizliğini ihmal etmiyordu. Bir keresinde bunu açıkça dile getirmişti:

---

[5] 144 Muvatta’, Tahâret, 32.
[6] 291 İbn Mâce, Tahâret, 7.
[7] 47 Ebû Dâvûd, Tahâret, 25;

تَسَوَّكُوا فَإِنَّ السِّوَاكَ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ وَمَا جَاءَنِي جِبْرِيلُ إِلاَّ أَوْصَانِي بِالسِّوَاكِ حَتَّى لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ يُفْرَضَ عَلَيَّ وَعَلَى أُمَّتِي وَلَوْلاَ أَنِّي أَخَافُ أَنْ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لَفَرَضْتُهُ لَهُمْ

“Misvak kullanın. Çünkü misvak, ağzı temizler, (ağzı temizlemek de) Allah'ı hoşnut eder. Cebrail bana her gelişinde diş temizliğini o kadar çok tavsiye etti ki bana ve ümmetime bunun farz olacağından korktum. Ümmetimi zora sokmaktan korkmasaydım misvakı onlara farz kılardım...”[9]

Resûl-i Ekrem Efendimiz, misvakla ilgili aldığı emirlerden sonra Allah'ın ağız ve diş temizliğiyle ilgili bir âyet indireceğini düşünmeye bile başlamıştı.[25] Uhud'da şehid olan ve meleklerin yıkadığı sahâbî olarak bilinen Hanzala'nın oğlu Abdullah b. Hanzala'nın[26] anlattığına göre Resûlullah, abdestli olsun olmasın her namaz için abdest almakla emrolunmuştu. Ancak bu ona zor gelince her namaz için abdest almak yerine misvak kullanmakla emrolundu.[27] Böylece ağız temizliği abdestin yerine konarak bir anlamda mânevî arınmanın bir parçası sayılmıştı.

فَضْلُ الصَّلَاةِ بِالسِّوَاكِ عَلَى الصَّلَاةِ بِغَيْرِ سِوَاكٍ سَبْعِينَ ضِعْفًا

“Misvak kullanarak kılınan namazın misvaksız namaza üstünlüğü yetmiş kattır.”[10] şeklindeki hadis ise ağız temizliğinin faziletini gösteriyor ve buna teşvik ediyordu.

اَلْأَصَابِعُ تَجْرِي مَجْرَى السِّوَاكِ إِذَا لَمْ يَكُنْ سِوَاكٌ

“Misvak bulamadığınız zaman parmaklar misvak yerine geçer.”[11] buyuran Hz. Peygamber, muhtemelen bu temizliğin, dönemin kısıtlı imkânları ve hayat standardıyla ilişkili olarak mümkün olan en kolay şekilde gerçekleştirilmesini istemişti.

Aslında misvak ağız temizliği için sadece bir araçtı. Önemli olan dişlerdeki yemek kırıntılarının temizlenmesi, böylelikle kişinin hem kendini iyi hissetmesi hem de çevresindekileri rahatsız etmemesiydi. Bu durumda Allah Resûlü'nün misvak kullanmakla ilgili ısrarlı tavsiyelerinden asıl kastının ağız ve dişleri temizlemek

---

[8] Bakara, 2/222.
[9] 289 İbn Mâce, Tahâret, 7;
[10] 26871 İbn Hanbel, VI, 272.
[11] 6437 Taberânî, el-Mu’cemü’l-evsat, VI, 288.

olduğu anlaşılmaktadır. Bu temizlik, birçok hususiyetleri bulunan misvakla yapılabildiği gibi şartlara göre parmaklarla, macunla, fırçayla ve daha başka araçlarla da yapılabilir.

Ağız ve diş temizliği sayesinde maddî ve mânevî birçok rahatsızlığın önüne geçilebilir. Temiz olmadan Allah'a huzur içinde ibadet edilemeyeceği gibi insanlarla sağlıklı sosyal ilişkilerin de kurulamayacağı mâlûmdur. Halbuki bir tebessümü, güler yüzü sadaka olarak kabul eden İslâm dini[30] beşerî ilişkilere büyük önem vermektedir. Toplumsal bir varlık olan insan, ağız temizliğine dikkat etmesi sayesinde konuşma, gülme gibi durumlarda rahat hareket edeceği gibi nezih bir görünüme de kavuşacaktır.

İnsanın duygu ve düşüncelerini söze dökme, dolayısıyla hem Yüce Allah'a hem de insanlara kendisini ifade etme yolu olan ağız, en kıymetli organlarımızdan biridir. Bu sebeple misvak ve benzeri yöntemlerle maddî bakımdan temizlendiği gibi yalandan, çirkin ve boş sözlerden arındırılarak da mânevî bakımdan temiz tutulmalıdır. Kısacası her anlamda temiz bir ağız, Cenâb-ı Hakk'ın rızasına ulaşmaya vesile olacaktır.